

De preek in de viering, gehouden tijdens de carnavalsmis in De Lutte, op zaterdag 11 februari 2012.

Ooit heb ik in een kroeg eens iets gedronken,
waar aan de wand een bordje hing te pronken:
'Jezus veranderde water in wijn;
waarom zou drinken dan een zonde zijn?'
En inderdaad: de wijn staat voor plezier,
al drinkt met carnaval men meestal bier.
Natuurlijk, wijn is niet zonder gevaar,
want menigeen die lust er wel een paar.
Na 'n feestje sprak een man, troebel van zin:
'As 't ber straks weer veurbie kump, spring 'k d'r in.'
Ja, drank maakt meer kapot dan mensen lief is,
maar 't is ook eerder óp dan mensen lief is.
In Kana was dat ook zo'n grote strop:
Maria zei: 'Mijn Zoon, de wijn is op.'
Geen wijn meer! Jongens, dat is pas een kater!
Maar Jezus zei: 'Doe in die kruiken water.'
Hoe Hij het deed, dat is een groot geheim:
maar plotseling zat in die kruiken wijn:
de beste die ze ooit hadden gedronken!
Zo was de zaak door Jezus snel beklonken.
En bovendien: er was meer dan genoeg,
veel meer dan men als bruiloftsgast verdroeg.
Nu is de vraag: dat grote bruiloftsfeest,
wiens trouwdag is dat eigenlijk geweest?
De bruidegom, daar komt geen woord haast uit,
helemaal niets zelfs hoor je van de bruid.
Wat moeten we daar eigenlijk van denken?
En ook die wijn die Jezus daar kwam schenken,
zó goed, zó veel – was dat nu werkelijk nodig?
Is zoveel drank niet eerder overbodig?
Dit evangelie, wat wil het ons zeggen?
Ik geef het toe, 't is moeilijk uit te leggen.
maar 't is mijn taak dit toch maar te proberen:
'k ben niet voor niks voor priester gaan studeren.
Bij 't huwelijk betonen man en vrouw
met een jawoord hun wederzijdse trouw.
Ze zeggen dan: 'Bij alle tegenslagen
blijf ik jou, liefste, steeds op handen dragen.'
Dit is wat God jegens zijn volk belijdt,
als Hij het uit Egypte heeft bevrijd:
'Mijn lieve volk, wat er ook mag geschieden,
Ik blijf jullie altijd mijn liefde bieden.'
Zoals een man steeds trouw blijft aan zijn vrouw,
zo blijft God die Hem liefhebben steeds trouw.
Die bruiloft daar in Kana is het teken

dat God zijn mensenliefde uit wil spreken:
uit liefde heeft Hij ons zijn Zoon gezonden,
in Hem blijven wij hecht met God verbonden.
De bruidegom van Kana, dat is Hij,
de bruid dan, zult u zeggen? Dat zijn wij.
Tot bruid zijn alle mensen uitverkoren
die graag bij Jezus Christus willen horen.
Zo'n feest, daar hoort de wijn natuurlijk bij:
want als de Heer erbij is, zijn wij blij.
Maar zoveel wijn, heeft dat betekenis?
't Zegt dat Gods liefde niet te zuinig is.
Ja, zoveel liefde had de Heer in huis
dat Hij zich voor ons overgaf aan 't kruis.
De wijn van Kana staat dus ook voor bloed,
dat Jezus voor ons over had. Maar goed,
we weten dat de dood Hem niet kon strikken,
dus mag dit Bloed ons christenen verkwikken:
uiteindelijk is het een bron van leven,
van liefde die de Heer ons heeft gegeven.
Toch nog een vraag: de wijn die men liet staan,
wat heeft men daar na afloop mee gedaan?
Die wijn die toen overgebleven is,
daar drinken wij nóg van, in deze Mis.
Want telkens als wij hier aan Tafel gaan,
schuiven wij met het volk van Kana aan
op 't grote bruiloftsfeest van God en mensen:
kunnen wij ons iets feestelijkers wensen?
Voor deze wijn hoeft niemand zich te schamen:
die heeft de Heer ons zelf gegeven. Amen.